

האבות, כמו שאמרנו, ונכללו בו. ועד עכשו נכללו, וצריך להוציא אותם הוא ההיכל הזה, וכשמוציא אותם מברכים (מתברכים) משום הנערה הזו, אז היא אוצרת בהם בכל אותן הברכות. ואף על גב שהרי נכללו היכלות בהיכלות, עכשו נאחזו באותן ברכות כאחד, וכשואמר מלך עוזר ומושיע ומגן, אז מוציאה אותם מברכים.

וזהו היכל אחד השביעי בסוד השם הקדוש העליון בוכ"ו, 'ברכה יחסד' כח' ומשפט, הפלל הסוד (של סוד), והסוד הזה הוא הסוד (שהיא) של אהי"ה, הפלל של הפל. משום שהאותיות הללו הן כלל של הפל, משום שהאותיות הללו הוציאו את אלה (אותם) שיצאו מהן, הפלל של האבות, וזהו שמתחברת עמן, שנקראת ברכה.

בין שאמר ברוך אתה ה' מגן אברהם, הרי היא אוצרת ברכות מהם בסוד ההיכל החמישי אהבה, שהוא זמין, והוא חמישי, להתקשר באהבה של הברכות של זמין. וכך צריך, ממעלה למטה להתברך. בראשונה נכללו היכל בהיכל כפי שאמרנו, ועכשו נוטלים ברכות שימצאו אלה לפני אלה. ואף על גב שיש מי שנוטל (שנוטל) בראשונה, בין שנמצאו מצד הזמין ברכות, בהיכל החמישי מתחיל להאחזו. ואחר כך בצד השמאל, בסוד זה אתה גבור. וזהו חבור של אתה וגבור, שני דינים. וכיון שנמשכות הברכות, נכלל ברחמים, ונמצא באותו הצד הפל כאחד, וזהו מחיה מתים, סוף נופלים ורופא חולים וכו'.

פדקאמרן, ואתפלילו ביה. ועד השתא אתפלילו, ובעי לאפקא לון, איהו היכלא דא, וכד אפיק לון מברכאן, (נ"א מתברכאן) בגין האי נערה, כדין איהי אחידת בהו, בכל אינון ברכאן. ואף על גב דהא אתפלילו היכלין בהיכלין, השתא אתאחידו באינון ברכאן כחדא, וכד אמר מלך עוזר ומושיע ומגן, כדין אפיק לון מברכאן.

והאי, איהו חד היכלא שביעאה, ברזא דשמא קדישא עלאה, בוכ"ו. 'ברכה יחסד' כח' ומשפט, פללא רזא (נ"א רזיא) ורזא דא, הוא רזא (פ"א דאיהי) דאהי"ה פללא דכלא. בגין דאלין אתוון פללא דכלא. בגין דאלין אתוון, אפיקו אלין (פ"א לון) דנפקו מנייהו, פללא דאבהו, ודא איהו דמתחברא בהדייהו, דאקרי ברכה.

ביון דאמר ברוך אתה יי' מגן אברהם, הא אחידת ברכאן מנייהו, ברזא דהיכלא חמישאה אהבה, דאיהו ימינא, ואיהו חמישאה, לאתקשרא ברחימו דברכאן דימינא. והכי אצטריך, מעילא לתתא לאתברכא. בקדמיתא אתפללו היכלא בהיכלא פדקאמרן, והשתא נטלי ברכאן לאשתכחא אלין מקדמת אלין. ואף על גב דאית דנטיל (פ"א דאתנטיל) בקדמיתא. ביון דאשתכחו מסטרא דימינא ברכאן, בהיכלא חמישאה שארי לאחדא.

ולבתר בסטר שמאלא, ברזא דא אתה גבור. והאי איהו חבורא אתה וגבור, תרין דינין. וכיון דאתמשכאן ברכאן, אתפליל ברחמי, ואשתכח בהווא סטרא כלא כחדא, ודא הוא מחיה מתים סוף נופלים ורופא חולים וכו'.

וְדָא אִיהוּ בְרָזָא דְשָׁמָא קְדִישָׁא דְאַקְרִי
 אַכְדָּט"ם, רָזָא אִיהוּ בְּאַתְוּוֹן דְשָׁמָא
 דְאַקְרִי אֱלֹהִי"ם. בְּגִין דְּאֵלִין אַתְוּוֹן סְלִקִין
 לְאַתְעֵטְרָא לְעֵילָא, וְאַפִּיקוּ לְהוּ אֵלִין לְאַתְקְרִי
 בְּהוּן, וְסְלִקִין לְאַתְעֵטְרָא לְעֵילָא אֱלֹהִים חַיִּים,
 וְגָרַע בְּאַתְוּוֹן, לְאַחַדָּא בְּגָרִיעוּ. וּמְהַכָּא (דְּרַס"א
 ע"ב) אַתְפֹּשֵׁט לְתַתָּא, לְנֻטְלָא מְגוּ אֵלִין אַתְוּוֹן
 אַחְרָנִין, וְלִסְלִקָא מֵאֵלִין אַתְוּוֹן, לְשָׁמָא
 דְּאֱלֹהִים.

בִּיּוֹן דְּאַתְמַשְׁכָּאן אַתְוּוֹן בְּחַמִּישָׁאָה וּרְבִיעֵאָה
 מְעֵילָא בְּדְקָאמְרָן, שְׁאַרִי וְאַחִיד בְּרַכָּאן
 מְאַמְצֵעִיתָא דְכָלָא, מְהִיכְלָא שְׁתִּיתָאָה, וְאַחִיד
 בְּרַכָּאן בְּהַאי וּבְהַאי. וּבְגִין כֵּן (בְּכָלָא אַתָּה קְדוּשׁ
 וְאַתְכֵּלִיל) אַתָּה קְדוּשׁ, אַתְכֵּלִיל אַתָּה בְּקְדוּשׁ.

וְשִׁמְךָ קְדוּשׁ, בִּיּוֹן דְּאַמַר אַתָּה קְדוּשׁ, אֲמַאי
 וְשִׁמְךָ קְדוּשׁ, הֵינֵנו שֵׁם, הֵינֵנו אַתָּה.
 אֵלָא הָא תְּנִינָן, בְּכָל אַתְר דְּאַשְׁתַּכַּח יַחֲוּדָא
 וְקַשׁוּרָא, בְּעֵינָן קְדֻשָּׁה, וְתוֹסַפֶּת קְדֻשָּׁה,
 וְהַיּוֹא תוֹסַפֶּת עֲקָרָא הוּא יִתִּיר מְכָלָא. וּבְגִין
 כֵּן, בְּכָלְהוּ כְּתִיב אַתָּה, וְלֹא יִתִּיר, וְהִכָּא בְּהַאי
 אַתְר, אֲמַר קְדֻשָּׁה, וְתוֹסַפֶּת קְדֻשָּׁה. אַתָּה
 קְדוּשׁ קְדֻשָּׁה, וְשִׁמְךָ קְדוּשׁ תוֹסַפֶּת קְדֻשָּׁה.
 וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם: אֵלּוּ שְׁאַר קְדוּשִׁין עֲלֵאִין,
 דִּי בְּכָל הַיְכָלָא וְהִיכְלָא, דְּמַתְקַדְּשִׁי מְהַאי
 תוֹסַפֶּת. בְּגִין דְּקְדוּשָׁה קְמִיִּיתָא אִיהִי לָהּ,
 וְתוֹסַפֶּת קְדֻשָּׁה, לְאַתְקַדְּשָׁא כָּל אֵינּוֹן שְׁאַר
 דְּקָאמְרָן.

וּלְבַתֵּר אַתְקַדְּשָׁא כָלָא מְעֵילָא, וּמְכָלְהוּ
 אַבְהָן, אַתְקַשֵּׁר בְּקַשׁוּרָא חָדָא,
 וְהֵינֵנו בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקְדוּשׁ. הִכָּא כָלָא
 קַשׁוּרָא חָדָא, בְּגִין דְּאַמַר בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל
 הַקְדוּשׁ. וְעַל דָּא אַקְרִי צְרוּרָא וְקַשׁוּרָא דְכָלָא
 בְּיַחֲוּדָא חַד. זַכָּאָה חוּלְקִיָּהּ, מָאן דִּידַע

וְהוּוּ בְּסוּד הַשֵּׁם הַקְדוּשׁ שְׁנַקְרָא
 אַכְדָּט"ם, סוּד הוּא בְּאוֹתִיּוֹת
 הַשֵּׁם שְׁנַקְרָא אֱלֹהִי"ם. מִשּׁוּם
 שְׁהַאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ עוֹלוֹת לְהַתְעַטֵּר
 לְמַעְלָה, וּמִצִּיאוֹת אוֹתָן אֵלּוּ
 לְהַקְרָא בְּהֵם, וְעוֹלוֹת לְהַתְעַטֵּר
 לְמַעְלָה אֱלֹהִים חַיִּים, וְגוֹרַע
 בְּאוֹתִיּוֹת. לְאַחַד בְּגָרִיעוּת. וּמִכָּאן
 לְהַתְפַּשֵּׁט לְמַטָּה, לְטַל מִתּוֹךְ
 הַאוֹתִיּוֹת הָאַחֲרוֹת הָאֵלּוּ וְלַעֲלוֹת
 מִהַאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ לַשֵּׁם שֶׁל
 אֱלֹהִים.

בִּיּוֹן שְׁנַמְשָׁכוֹת הַאוֹתִיּוֹת בְּחַמִּישִׁי
 וּבְרְבִיעִי מְמַעְלָה כְּפִי שְׁאַמְרָנוּ,
 מִתְחִיל וְאוֹחֵז בְּרַכּוֹת מְהַאֲמָצַע
 שֶׁל הַכֵּל, מְהִיכֵל הַשֵּׁשִׁי, וְאוֹחֵז
 בְּרַכּוֹת בְּזָה וּבְכָא. וּמִשּׁוּם כֵּן (בְּכָל
 אַתָּה קְדוּשׁ, וּבְכָל) אַתָּה קְדוּשׁ, נְכַלֵּל
 אַתָּה בְּקְדוּשׁ.

וְשִׁמְךָ קְדוּשׁ. בִּיּוֹן שְׁאַמַר אַתָּה
 קְדוּשׁ, לְמָה וְשִׁמְךָ קְדוּשׁ? הֵינֵנו
 שֵׁם, הֵינֵנו אַתָּה. אֵלָא הִרִי שְׁנִינּוּ,
 בְּכָל מְקוֹם שְׁנַמְצָא יַחֲוּד וְקַשׁוּר,
 צְרִיכִים קְדֻשָּׁה וְתוֹסַפֶּת קְדֻשָּׁה,
 וְאוֹתָהּ תוֹסַפֶּת הַעֲקָר הִיא יוֹתֵר
 מִהַכֵּל, וּמִשּׁוּם כֵּן בְּכָלֵם כְּתוּב
 אַתָּה, וְלֹא יוֹתֵר, וְכָאן בְּמְקוֹם הַזֶּה
 אוֹמַר קְדֻשָּׁה וְתוֹסַפֶּת קְדֻשָּׁה.
 אַתָּה קְדוּשׁ - קְדֻשָּׁה. וְשִׁמְךָ קְדוּשׁ
 - תוֹסַפֶּת קְדֻשָּׁה. וְקְדוּשִׁים בְּכָל
 יוֹם - אֵלּוּ שְׁאַר הַקְדוּשִׁים
 הַעֲלִיּוֹנִים שֶׁבְּכָל הַיְכָל וְהִיכָל
 שֶׁמְתַקְדְּשִׁים מִהַתוֹסַפֶּת הַזֶּה.
 מִשּׁוּם שֶׁקְדֻשָּׁה הִרְאִשׁוּנָה הִיא
 לָהּ, וְתוֹסַפֶּת קְדֻשָּׁה - לְקַדְּשׁ כָּל
 אֵלּוּ הַשְּׁאַר שְׁאַמְרָנוּ.

וְאַחַר כֵּן הַכֵּל מִתְקַדֵּשׁ מִלְּמַעְלָה,
 וּמִכָּל הָאֲבוֹת, נִקְשֵׁר בְּקַשֵּׁר אַחַד,
 וְהֵינֵנו בְּרוּךְ אַתָּה ה' הָאֵל הַקְדוּשׁ.
 כָּאן הַכֵּל קַשֵּׁר אַחַד, מִשּׁוּם
 שְׁאוֹמַר בְּרוּךְ אַתָּה ה' הָאֵל
 הַקְדוּשׁ. וְעַל כֵּן נִקְרָא צְרוּר וְקַשֵּׁר
 שֶׁל הַכֵּל בְּיַחֲוּד אַחַד. אֲשֶׁרִי חִלְקוּ
 שֶׁל מִי שִׁידַע לְסַדֵּר אֶת שְׁבָחוֹ

של רבונו במקום שצריך. עד כאן הדבקות וברכות וקדושה כאחד באבות.

מכאן והלאה עומדות שאלות ובקשות. הראשית שצריך אדם לשאל, לדעת בדברי רבונו, כדי להראות תשוקתו אליו ולא נפרד ממנו. משום שצריך אדם להשתתף בקדשת השם הקדוש העליון להתעטר בו, והוא השם של הברכות והקדושים, כוונ"ו. סוד השם הקדוש יהנה שהוא קדוש בקדושה. והאותיות הללו (האחרות) הוציאו ממנו את האותיות האחרות הללו, החבור של אלו, כמו חבור של זכר בנקבה. והקדושים העליונים הללו סוד הקדושה.

האותיות האחרות הללו נקראות ט"ל. טל השמים. סוד החשבון של האותיות שלו, משום שכאן למטה עומדים כל הדברים בחשבון, ולא חשבון, אלא ללכנה. ומשום כך צריך להתקשר בקדשת רבונו, ולא יפרד אדם ממנו. וכששואל, ראשית השאלות להפיר את רבונו, להראות שתשוקתו אליו. מכאן והלאה יפרד מעט מעט, וישאל שאלתו מה שצריך לשאל. וכך שאלותיו יהיו אחר שיסדר את הסדור הנה שאמרנו. כמו כן כל שאלותיו יהיו בתחוננים ובקשות לפני רבונו, ולא יצדיק (רחיק) עצמו ממנו. אשרי חלקו של מי שידע לסדר סדור זה, ללכת בדרך ישרה כראוי.

כמו שהאש נאחזת במים, ומים באש. דרום בצפון, וצפון בדרום. מזרח במערב, ומערב במזרח. כך גם מתקשר הכל כאחד, והיחוד נשלם זה עם זה.

לסדרא שבחי דמאריה באתר דאצטריף. עד הכא, דבקותא וברפאן וקדושה כחדא באבהן.

מכאן ולהלאה, קיימין שאלתין ובעותין. שירותא דבעי בר נש למשאל, למנדע במלין דמאריה, בגין למחזי תיאובתיה לגביה, ולא אתפרש מניה. בגין דבעי בר נש לאשתתפא בקדושה דשמא קדישא עלאה, לאתעטרא ביה, ואיהו שמא דברפאן וקדושין, כוונ"ו. רזא דשמא קדישא יהו"ה דאיהו קדיש בקדושה. ואלין אתון (אחרנין) אפיקו מניה הני אתון אחרנין, חבורא דהני, פחבורא דדכר בנוקבא. והני קדישין עלאין, רזא דקדושה.

אלין אתון אחרנין אקרון ט"ל. טל השמים. רזא דחושבנא דאתון דיליה, בגין דהכא לתתא, קיימן כל מלין בחושבנא, ולא חושבנא, אלא לסיהרא. ובגין כך בעי לאתקשרא בקדושה דמאריה, ולא יתפרש בר נש מניה. וכד שאיל, שירותא דשאלתין למנדע למאריה, לאחזאה דתיאובתיה לגביה. מכאן ולהלאה, יתפרש זעיר זעיר, וישאל שאלתוי מה דאצטריף לשאלא.

וכך שאלתוי יהון, לבתר דיסדר סדורא דא דקאמרן. כגוונא דא, כל שאלתוי יהון בתחוננים ובעותין לקמי מאריה, ולא יצדיק (ס"א רחיק) גרמיה מניה. זכאה חולקיה, מאן דינדע לסדרא סדורא דא, למהך בארז מישר, בדקא חזי.

כגוונא דאתאחדא אשא במיא, ומיא באשא. דרום בצפון, וצפון בדרום. מזרח במערב, ומערב במזרח. הכי נמי אתקשר כלא כחדא, ויחודא אשתלים דא בדא.

וְכָרְ אֵינּוֹן דִּידְעִין לְסִדְרָא צְלוֹתְהוֹן פְּדָקָא יְאוּת, לְאַתְפְּלָא הַנִּי הַיְכָלִין אֲלִין בְּאֲלִין, וְלֹאֲתַקְשְׂרָא דָא בְדָא. הַאי בַר נֶשׂ אֲתַקְשֵׁר בְּהוּ, וְקָרִיב לִיה לְאַתְפְּלָא בְּהוּ. שְׂאֲלֵתָא שְׂאִיל וְיִהִיב לִיה. זַפְּאָה חוּלְקִיָּה בְּהַאי עֲלֵמָא, וּבְעֲלֵמָא דְאַתִּי.

בְּתַר דְסֵיִים שְׂאֲלֵתִין וְגוֹפָא שְׁלִים בְּכָל סְטְרִין בְּחֻדְוָה דְלֵבָא וְאִיהוּ שְׂאִיל וְסֵיִים שְׂאֲלֵתִין. יְהֵדֵר לְאַמְשַׁכָּא בְּרַכָּאן וְחֻדְוֹאֵן לְתַתָּא, בְּרֻזָּא דְהַיְכָלָא תְּלִיתָאָה, לְאַמְשַׁכָּא לְתַתָּא, וְדָא הוּא רְצָה יְי' אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְ"ךָ יִשְׂרָאֵל. הַאי אִיהוּ (נ"א בְּיָן) דְמַעְמָדוֹת אֵינּוֹן סְמִכִין דְגוֹפָא. שִׁירוּתָא לְתַתָּא מִן גּוֹפָא תְרִין יְרִכִין, עַד דְמָטִי לְבְּרַכִּין.

וְאֲלִין אֵינּוֹן רְזָא דְמַעְמָדוֹת, דְקִיִּמִי עַל קְרַבְנָא. וְהָכָא אִיהוּ רְזָא שִׁירוּתָא דְתְרִין יְרִכִין מְלַעֲיָלָא, עַד בְּרַכִּין, חַבּוּרָא דְנִבְיָאִים. וּמְרָאוֹת, בְּרֻזָּא דְאַתְוּוֹן דְשָׁמָא קְדִישָׁא, דְאַקְרִי (צַבְאוֹת בַּאֲתַב"ש) הַשְׁתַּפְ"א. דְאִיהוּ רְזָא דְשָׁמָא דְאַקְרִי צַבְאוֹת. דָּא סְלִיק, וְדָא נְחִית. דָּא נִבְיָאִים, וְדָא מְרָאוֹת.

וְהָכָא אִיהוּ רְזָא עֲלָאָה דְבְרִיתֵי דְקַאמְרָן, וְכַד מָטִי אֵינִישׁ לְבְּרַכִּין, יְכַרַע בְּרוּךְ אַתָּה יְי' הַמַּחְזִיר שְׂכִינְתּוֹ לְצִיּוֹן, וְהָא הָכָא אֶהְדְּרוּ בְרִיתֵי לְמִתְנִיתִין וְאַתְבְּרַכָּאן בְּחָדָא.

הַיְכָלָא (דף רס"ב ע"א) תְּנִינָא לְתַתָּא, דְאַתְפְּקְדוּ בִּיה נִשְׁמַתִין לְסִלְקָא, לְאַתְחַזְאָה בְּחִיזוּ דְחֵלְמָא. מוֹדִים, לְאַכְנַעָא בְּרַכִּין, לְאוּדְאָה עַל נִשְׁמַתִין, כְּדִקְאמְרָן עַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת, (בִּיּוֹן דְאַשְׁתָּאִיל מְסַאֲרִיָּה) (ס"א הַיְכָלָא תְּנִינָא לְאַמְשַׁכָּא בְּרַכָּאן לְתַתָּא מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ וְהַאי הַיְכָלָא אִיהוּ דְאַתְפְּקְדוּ בִּיה נִשְׁמַתִין לְסִלְקָא לְאַתְחַזְאָה בְּחִיזוּ דְחֵלְמָא. הָכָא בְּעֵי כַר נֶשׂ לְאַכְרַעָא בְּרַכִּין לְאוּדְעָא עַל נִשְׁמַתִין וְדָא הוּא עַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת) עַד

וְכָרְ אוֹתָם שְׂיֻדְעִים לְסִדְר תְּפִלָּתָם פְּרָאוּי, לְכָלֵל אֶת הַהֵיכָלוֹת אֵלּוּ בְּאֵלּוּ וְלִקְשֵׁר זֶה בְּזֶה, הָאָדָם הַזֶּה נִקְשֵׁר בְּהֵם וּמְקַרְבוּ לְהַפְּלֵל בְּהֵם. שְׂאֵלָה הוּא שׂוֹאֵל, וְנוֹתְנִים לוֹ. אֲשֶׁרִי חִלְקוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

אַחַר שְׁסִים הַבְּקָשׁוֹת וְהַגּוֹף שְׁלֵם בְּכָל הַצְּדָדִים בְּשִׁמְחַת הַלֵּב וְהוּא שְׂאֵל וְסֵיִים אֶת הַבְּקָשׁוֹת, יַחְזוֹר לְהַמְשִׁיךְ לְמִטָּה בְּרַכּוֹת וּשְׂמִחוֹת בְּסוּד הַהֵיכָל הַשְּׁלִישִׁי, לְהַמְשִׁיךְ לְמִטָּה, וְזֶה הוּא רְצָה ה' אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְ"ךָ יִשְׂרָאֵל. זֶהוּ (מִשׁוּם) שְׂמַעְמָדוֹת הֵם הַתּוֹמְכִים שֶׁל הַגּוֹף. הַרְאֵשִׁית לְמִטָּה מִן הַגּוֹף שְׁתֵּי יְרִכִים, עַד שְׂמִגְיַעִים לְבְּרַכִּים.

וְאֲלִין הֵם סוּד הַמַּעְמָדוֹת שְׂעוּמְדִים עַל הַקְּרַבָּן. וְכַאֵן הוּא סוּד שֶׁל רְאִשִׁיתָם שֶׁל שְׁתֵּי הַיְרִכִים מְלַמְעֵלָה עַד לְבְּרַכִּים, חַבּוּר הַנְּבִיאִים. וְהַמְרָאוֹת בְּסוּד הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ שְׂנִקְרָא (צַבְאוֹת בַּאֲתַב"ש) הַשְׁתַּפְ"א. שֶׁהוּא סוּד הַשֵּׁם שְׂנִקְרָא צַבְאוֹת. זֶה עוֹלָה וְזֶה יוֹרֵד. זֶה נִבְיָאִים וְזֶה מְרָאוֹת.

וְכַאֵן הוּא סוּד עֲלִיּוֹן שֶׁל הַבְּרִיתוֹת שְׂאֲמַרְנוּ, וְכַשְׂמִגִּיעַ אָדָם לְבְּרַכִּים, יְכַרַע בְּרוּךְ אַתָּה ה' הַמַּחְזִיר שְׂכִינְתּוֹ לְצִיּוֹן, וְהַרִי כַּאֵן חֲזוֹרוּ הַבְּרִיתוֹת לְמִשְׁנָה וְהַתְּבַרְכוּ כַּאֲחָד.

בְּהֵיכָל הַשָּׁנִי לְמִטָּה, שְׂנַפְקְדוּ בוּ הַנִּשְׁמוֹת לְעֲלוֹת, לְהַרְאוֹת בְּמְרָאָה הַחֲלוּם. מוֹדִים - לְכַרַע בְּרַכִּים, לְהוֹדוֹת עַל הַנִּשְׁמוֹת, כְּמוֹ שְׂאוּמְרִים עַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת, (כִּיּוֹן שֶׁשְׂשָׁאֵל מְאֻדוּנו) (ס"א הַיְכָלָא שְׁנֵי הַמְשִׁיךְ בְּרַכּוֹת לְמִטָּה מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, וְהַיְכָלָא זֶה הוּא שְׂנַפְקְדוֹת בוּ הַנִּשְׁמוֹת לְעֲלוֹת לְהַרְאוֹת בְּמְרָאָה הַחֲלוּם. כַּאֵן צְרִיךְ בּוֹ אָדָם לְכַרַע בְּבְרַכִּין לְהוֹדוֹת עַל הַנִּשְׁמוֹת, וְזֶהוּ עַל נִשְׁמוֹתֵינוּ